

Recensie: Shel(l)ter ★★★★1/2****1/2

HetPaleis
zaterdag 8 februari 2020

foto © Zonzo Compagnie

Recensie:

Een dijk van een voorstelling is Shel(l)ter van Nathalie Teirlinck. Na Starend Meisje en Slumberland, brengt ze in deze nieuwe productie de poëzie van de plage in een tijdloos filosofisch sociaal geëngageerd filmconcert dat live begeleid wordt door Liesa Van der Aa, Bert Bernaerts, Jon Birdsong en Tobe Wouters. Liesa Van der Aa en Jon Birdsong stonden in voor de compositie en gingen aan de slag met viool (Van der Aa speelt niet zelden pizzicato op de snaren), tuba's, trompet en opmerkelijk: schelpen die het geluid van boten nabootsen. Alleen al de manier waarop het geluid van de film, met de klank van de zeemeeuwen en de golven van de zee die het strand oprollen en terugkeren samenvloeit met de zee van natuurlijke klanken van blazen op de koperblaasinstrumenten en golvend aanstrijken van de viool of handharp, is wonderlijk. Vanuit die natuurlijke klanken zullen uiteindelijk melodie en verschillende korte nummers ontstaan.

Het moderne sprookje Shel(l)ter van Zonzo Compagnie en hetpaleis gaat over een jongetje dat op een nacht aanspoelt op het strand. Daarin kan je het vluchtelingen/migratiethema zien. Hij heeft geen herinneringen, spreekt de taal niet en moet dus veel leren. Hij komt als eerste een meneer tegen die verzamelt wat er aanspoelt op het strand. Hierin kan je al meteen een ecologische boodschap ontwaren. Samen gaan ze op zoek. Dat levert al meteen een van de eerste levenslesjes van de voorstelling op die pleit voor samenwerking: 'Hoe meer ogen kijken, hoe beter je kan zien.' terwijl we de muzikanten in de handen horen klappen op het ritme van 'Wat zoek je daar?'

Ondertussen heeft de jongen met allerlei parasols, en materiaal een tent in elkaar gestoken met een dak erop op het strand. De volgende dag volgen er golven van mensen op het strand. Die zich insmeren tegen de zon. De jongen weet niet wat betalen is. Wanneer ie niet betaalt voor een ijsje krijgt ie het aan de stok met de verkoper. Maar hij zal leren wat het is dankzij het meisje dat ie 's avonds met een lint zag spelen. Zij verkoopt zelfgemaakte strandbloemen in ruil voor schelpen. Maar die heeft ie niet. Hij komt een hoogzwangere vrouw tegen en denkt dat die buik komt omdat ze te veel ijsjes heeft gegeten. Ze wordt binnenkort mama. Ook dat is iets dat de jongen niet kent, een mama. Hij vraagt dan ook aan het meisje met de pleister op haar linkeroog of zij zijn mama wil zijn. Maar dat kan niet, want mama's hebben groeven in hun hoofd, meestal kort haar en ruiken wat naar ajuin.

Met stip is het werkwoord 'lekker' in Shel(l)ter het prachtigst en dromerigst van al gebruikt. Zo passeert het in de context zoals de van Dale het ook kent wanneer er een bus van de jongen in zijn tent lekt. De dialectbetekenis komt dan weer voor als synoniem voor 'likken', zoals 'een ijsje lekker'. Maar met stip is die ene wondermooie uitdrukking, nu al dé mooiste taalvondst wat ons betreft in het jeugdtheater dit jaar, wanneer hij iemand ziet wenen en zegt dat 'ze lekt'. Zo schoon dus kan onze taal zijn.

'In vinden word je beter als je soms iets kwijtgeraakt', stelt het jongetje vast en verder houdt ie even een van zijn ogen dicht om te kunnen kijken zoals het meisje met de pleister op een van haar ogen kijkt: 'De wereld ziet er anders uit als je haar maar half bekijkt.' Je kan ook elkaar (uit het oog) verliezen, merken we op het einde van Shel(l)ter dat in een eerste laag lijkt op een herkenbaar en tijdloos verhaal over vakantie(liefde) maar waar uiteindelijk veel meer aan de oppervlakte schuilt. Thema's

als het verlangen om bescherming, een thuis, uit de armoede proberen geraken, niet langer gepest worden omdat je anders bent, milieu, en als wees geborgenheid willen voelen, worden onder andere op een (h)eerlijke manier belicht.

Shel(l)ter is wondermooi, en is met stip een van de knapste jeugdvoorstellingen van dit seizoen. En eerlijk? Dit jaar zijn zo'n pareltjes verdomd moeilijk om te vinden, net zoals de *Donax vittatus*, de zaagjes of de 'couteautjes' waar je strandbloemen mee kan kopen. Het ene jaar kan je er rijke boeketten vol strandbloemen mee aanschaffen omdat het strand ermee bezaaid is. Het andere jaar lijkt je ze maar niet te vinden, hoe hard je ook zoekt!

< Bert Hertogs >

Het verhaal van Shel(l)ter is ook als boek verschenen bij Borgerhoff & Lamberigts onder de titel 'Strandjongen' met tekeningen van Ingrid Godon.

Credits: Voorstelling:

regie, video en tekst: Nathalie Teirlinck
compositie: Liesa Van der Aa, Jon Birdsong
muzikale uitvoering: Liesa Van der Aa, Bert Bernaerts, Jon Birdsong, Tobe Wouters
decor: Marie Szersnovicz
kostuum: Vanessa Evrard
lichtontwerp: Sander Saldeng
geluidsontwerp: Bob Hermans
productie en technische realisatie: hetpaleis, Zonzo Compagnie vzw
Film: scenario en regie: Nathalie Teirlinck
regieassistentie: Joosje Hendrickx
director of photography: Rik Zang
1ste assistent camera: Fabien Ruysen, Adrien Lengrand
2de assistent camera: Guillaume Augeri, Léo Malekgaffer:
Joost Henderieckx
assistent gaffer: Willem Cornelis
art director: Lendert Pauwels
1ste assistent decor: Olivier Van den Heede
2de assistent decor: Kjell Buyschaert
kostuum film: Vanessa Evrard
kleedster: Marta Stoffels
make-up: Laura Nobenspel: Josse De Schrijver, Günter Duret, Jackie Gilles, Jesse Hellemans, Theodor Iriks, Jeanie Keogh, Bert Lézy, Jef Stevens, Joran Van Den Bergh, Linus Van Den Bergh, Jules Van Impe, Felix Van Slegtenhorst, Quinten Van Staeyen, Warre Verlinden